

af disse smaa Posthuse ude i Landet, rejste Beboerne i de paagældende Egne sig og protesterede mod Nedlæggelsen, idet de hævdede, at disse Posthuse alligevel i Tidens Løb havde faaet saa stor Betydning for dem, at de ikke kunde undværes. Der tales endogsaa om, at to af disse Smaabyer ville gaa til Grunde, hvis vi ikke opretholde Postvæsenet der, i alt Fald under lignende Former som hidtil, ja, det hedder endog, at 50 Familier ville blive brødløse. Der er sikkert megen Overdrivelse i dette, men paa den anden Side maa vi erkende, at de Router, som nu en Gang ere indarbejdede, maaske med kørende Post, og det endda maaske flere Gange om Dagen, og som Befolkningen er vænnet til at benytte, naturligvis have deres Interesse. Overfor den stærke Stemning, der har været fremme i de paagældende Egne, har Finansudvalget ikke endnu til denne anden Behandling turdet tage Konsekvensen af vor Stilling i Fjor og gaa til skaanselsløst at nedlægge disse Posthuse — der var den Gang Tale om 58 saadanne. Men der er ogsaa andre Grunde til, at vi have stillet os lidt mere lemfældigt i dette Spørgsmaal. Som det vil være det ærede Ting bekendt, er der forelagt Lovforslag om Ændring af Postloven og Forslag til Kontorholdslov for Postvæsenet, ligesom der er nedsat en Jernbanekommission, og da der sikkert meget hyppigt vil kunne blive Tale om at drage saadanne Posthuse, som nu eventuelt skulle nedlægges, sammen med nye Jernbanestationer, have vi ment, at det under disse Omstændigheder vilde være rigtigst at udsætte Spørgsmaalet om Nedlæggelse, indtil vi høre, hvad der kommer fra disse forskellige Sider. Fra Jernbanekommissionen kan der i alt Fald ikke ventes noget før tredje Behandling, men om der overhovedet kan foreligge noget i Spørgsmaalet om Nedlæggelse af Posthuse til tredje Behandling, anser jeg for meget tvivlsomt. Spørgsmaalet maa imidlertid ikke betragtes som glemt, det er kun en yderligere Overvejelse og muligvis en bedre Ordning, vi have tilsigtet. Med Hensyn til de faa Posthuse, hvor Embedet nu er ledigt, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at han søger ved Konstitution eller paa anden Maade at holde Spørgsmaalet, indtil vi kunne træffe en anden Ordning af hele Spørgsmaalet.

Det andet Forbehold, vi have taget, angaar Postekspeditionen i Ullerslev. Det er en af Stationerne mellem Nyborg og Odense, hvor der saa at sige løber Tog

hele Døgnet igennem. Der sidder Stationsforstanderen som Postekspedient med en Tjenestetid af 21 Timer i Døgnet — saaledes regner man den til i Almindelighed. Han kan efter den bestaaende Ordning ikke faa postalt uddannet Medhjælp; en Bestemmelse i den gældende Kontorholdslov forbyder det. Men paa den anden Side maa det indrømmes, at han ikke under nogen Omstændigheder selv kan sidde i 21 Timer i Døgnet og dirigere Postvæsenet paa denne Station. Hvorledes vi skulle faa dette Forhold ordnet, kan jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, men jeg vil haabe, at den Revision af Postvæsenets Kontorholdslov, som nu staar for Døren, vil kunne medføre en Ændring, hvorved det bliver muligt at give paagældende Embedsmand postalt uddannet Medhjælp. Saa blive vi ved at beholde Postekspeditionen med tilstrækkelig uddannet Medhjælp, og vi blive fri for at oprette et særligt Postmesterembede — til at oprette flere saadanne have vi i Øjeblikket ikke nogen særlig Trang.

Der har fundet Samraad Sted angaaende Oprettelsen af et Posthus i Søborg, Gladsaxe Sogn. Der klages over, at Slangrupbanens Togtider medføre, at Omdelingen finder Sted noget sent. At sætte et Automobil i Gang vilde koste 1,500 Kr. om Aaret, og dette Beløb har man i Udvalget vredet sig ved at foreslaa, og der vil neppe fra vor Side kunne blive Tale om at gaa med til at oprette et Posthus. Jeg skal iøvrigt ikke udtale mig nærmere om Sagen.

Paa Ændringsforslagslisten har det samlede Udvalg under Nr. 5 stillet Forslag om en Nedsættelse paa 500 Kr. Det drejer sig om et Punkt, der er af ganske tilsvarende Art som et, vi havde fremme i Fjor. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at der var en Bevægelse, ikke alene blandt Postbudene, men ogsaa indenfor de andre Etater, i Retning af at opnaa Avancement paa den Maade, at man gjorde større og større Dele af Bude og Portører, eller hvad der nu er Tale om, til Overbude og Overportører, hvorved de fik en noget højere Løn. Man har her været inde paa en ren Svikmølle. Det ene Aar sagde Statsbanerne, at nu havde Postvæsenet flere Overbude, end Statsbanerne havde Overportører, derfor maatte de have nogle flere Overportører, og næste Aar sagde Postvæsenet, at der var flere Overportører end Overbude, saa det maatte have nogle flere Overbude. Hele Udvalget blev i Fjor enigt om at fastslaa et bestemt Forhold. Det Forhold, man valgte,